

Kádár, Soros, Orbán

2020 március 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Futót?zként terjed a neten ez a VIDEÓ!

Ellenségi pártjaink folyton folyvást próbálkoznak. Összefüggéseket keresnek ott, ahol különálló történések vannak, s szétválasztani akarnak mindent, ami összefügg.

„Azt tudtam, hogy a Politikai Bizottságban két szárny létezik, a reformista és a nosztalgikus, csak azt nem tudtam, hogy mindkettőnek az »Öreg« a vezetője.”

(Fehér Lajos)

Az ellenzéki, vagy tán inkább ellenségi csoportosulásokról néhány dolgot illik tudni. Ezek legfontosabbika, hogy változó erősséggel, ám egyszerre több helyen támadják hazánkat. Így történik ez most, ezekben a valóban vészterhes időkben is. Pontosan ezekben a napokban, amikor a világjárvány miatt fogalmunk sincs, mit hoz a holnap, egy, az ellenség által terjesztett videó kering a közösségi oldalakon. Terjesztői pedig Kádár János szavaival próbálják az emberek szemébe hazudni, hogy Orbán kétkulacsos.

Kádár és az ő szavai

Hogy ki volt Kádár János? Az a magyar kommunista gyilkos, aki szovjet segédlettel leverte az '56-os szabadságharcot, majd évtizedekig irányította az országot, s közben emberek százait gyilkoltatta meg, emberek tízezreit börtönöztette be, nem mellékesen pedig anyagi romlásba vitte a gazdaságot. A nép persze szerette. Legalábbis abban az értelemben, ahogyan simulékony, populista stílusával be tudott férkőzni a bizalmukba, amolyan Göncz Árpád módon. Ám amíg Göncz valóban nagytudású államférfi volt, addig Kádár egy technikus oklevél birtokában lett a legfőbb méltóság. Tájszólását és proli melósra hajazó beszédmodorát maga találta ki, hiszen életében nem dolgozott, és sosem élt falun. Amit pedig mondott, az audiovizuális formában talán elérte az intellektuális küszöbhatárt, de kivonatolva minden esetben feltűnt annak silánysága, semmitmondása, a szavak mögötti gonosz ostobaság. Íme, az ominózus beszéd, avagy Kádár véleménye a Soros Alapítványról:

„...Úgyhogy nem a bilincsbe verésről van itt szó, hanem anyagi eszközökről van szó. És megmondom, elvtársak, illegális csatornákból is kapnak ezek pénzeket és eszközöket. Vastagabban a lengyeleknél, azt megfigyelhették, de nálunk is van ez. Apparátusokat, atyaisten tudja, miféle technikát adnak. És legalizálták is már. Tessék! Soros Alapítvány, és így tovább. Ott mennek a mieink is a Soros Alapítványba... és az övékéi is. Hát ismerjük őket! Hát... én kérdezem, elvtársak: hát, aki megy egy alapítvány, meg ösztöndíjjal... oda... Hát főleg az USA-ba, de nem csak az USA-ba. És ott rendszerellenes beszédet tart. Az illető. Ki kötelez minket arra, hogy az legközelebb kiutazási engedélyt... engedélyt kapjon? Énszerintem senki. És ezt meg lehet tiltani. Ez is adminisztratív intézkedés. És nem utazhat! Hát ne tartson ott rendszerellenes, ellenséges beszédeket, és táplálja még azt a nyomorult maradványát annak a magyar emigrációnak, ami ott létezik mint ellenséges emigráció. Ilyesmire is gondolni kell. És csinálni is kellene. Ha valaki evvel foglalkozna.” (sic!)

A beszéd „értelmezése”

A források szerint a beszéd 1988-ban hangzott el. Akkor, amikor Kádár már nagybeteg volt, a kommunisták két nagy pártra szakadtak, és küszöbön állt a rendszerváltás. S amikor a beteg és ostoba pártfőtitkár beszélt, az kísértetiesen megegyezik a mostani helyzettel, azaz a Soros Alapítvány jelenlegi tevékenységével. Legalábbis első ránézésre. Sorosnak ugyanis akkor is az volt a célja, ami most: a jelenlegi kormány megdöntése. Azonban az 1988-as időszakban ennek – társadalmi szempontból – pozitív töltete volt. Feledkezzünk meg most arról, hogy egyesek még mindig filantrófnak tekintik Sorost. Ő egy olyan üzletember, akinek erkölcsét sem a hit, sem a hazaszeretet nem fogja gúzsba. Így a kommunista tömb bevezetése a piacgazdaságba számára egy akkora hatalmas vagyonnal kecsegtető üzleti lehetőség volt, amit nem hagyhatott ki. S mint tudjuk, számára ez a befektetés a vártnál is nagyobb nyereséget hozott.

Kádár joggal félt a politikai átrendeződéstől. Hogy miért, azt a beszéd szófordulatai indokolják. Egy diktátor sirámain halljuk, aki épp amiatt panaszkodik, hogy zsarnokságát valaki meg akarja törni. Adminisztratív intézkedésnek álcázza az alapvető emberi jogok apparátus általi csorbítását, s közben az emigrációról minősíthetetlen szavakkal nyilatkozik. Teheti, hiszen súlyos betegsége és küszöbön álló leváltása ellenére is félelmetesen befolyásos még a szocializmus végnapjaiban is. S teheti azért is, mert bűn két emberöltővel a II. világháború után az emberek már jószerevével azt is elfelejtették, hogy milyen egy jól működő demokrácia, s úgy belefásultak a gulyáskommunizmusba, hogy félték annak megdöntésétől is.

Orbánazzunk habzó szájjal

Itt érkezik el az a pont, ahol az ellenzéki retorikában feltűnik Orbán, mint valami házi moloch, aki bizony már ekkor a mostanában sokat szapult Soros György kenyerét erre mint alapítványi ösztöndíjas. A hangulatkeltés mesterei vígan mutogatnak rá: „Lám, akkor milyen jó volt Soros, most meg ? az ellenség!”. S közben oly szépen, oly sebészi pontossággal metszik ki az egész beszédet eredeti idősíkjából, s operálják be egy teljesen más kontextusba, mintha bizony tanulták volna, hogyan kell ezt csinálni.

De hisz tanulták is! Mégpedig pontosan azokon a Soros által szponzorált stúdiókon, ahol professzionális szinten sajtóíthatták el a nemzetárulás minden csínját-bínját. Ellentétben a fiatal Orbán Viktorral, aki csak annyira sorsközös velük, hogy ugyanarról a mecénásról beszélünk, ám amíg a mostani pártfogoltak álliberális buborékintézményekben tanulják a maszlagot, addig Orbán Viktor Oxfordban tanult.

Adódik a kérdés, hogy vajon Orbán tudott-e Soros valódi céljairól? Ezt senki sem tudhatja. De akár igen, akár nem, bolond lett volna nem elfogadni egy oxfordi ösztöndíjat. Cserébe viszont nem lett egy életre elkötelezettje annak a nagyravágyó pénzembernek, akinek persze elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy Magyarországon rendszerváltás történt. S persze bűnei is, hogy a rendszerváltás úgy történt, ahogyan történt. Mert jószerevével az egyetlen, aminek örülhetünk, hogy nem vérrel írott szabadságharc formájában vívtuk ki nemzeti függetlenségünket. Az összes többi hozadékon csak sírhatunk; a reprivatizációnak elkeresztelt szabadrabláson át a külföldi országok felénk való államadósságának elengedéséig vagy üvegyöngyökért történő megváltásáig.

Ellenségi pártjaink folyton folyvást próbálkoznak. Összefüggéseket keresnek ott, ahol különálló történések vannak, s szétválasztani akarnak mindent, ami összefügg. Az értelmes ember viszont eleve úgy tekint rájuk, mint azokra a hamiskártyásokra, akik a kabátujjukból bármikor elvarázsolnak egy makk alsót, s még az sem zavarja őket, hogy az asztalnál pókerjátszma folyik.

Varga - Bíró Tamás - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

www.magyarmentenek.com

Ajánló